

۲۲۰۱

۱۳۸۹/۵/۲۷

پیام کهنسالترین کنشگر سیاسی ایران به فعالان خارج کشور

باسمه تعالی

هموطنان گرامی و آزاده خارج از کشور

سلامی چو بوی خوش آشنایی / بر آن جمع آزاده از ناروایی / گرفتند و بستند ما را / خدایا تو دانی و زهد ریائی
ای جمع گرامی خارج از وطن عزیز !

فکر نکنید که ما در داخل کشور ایران از رنج‌ها و ناراحتی‌ها و سختی‌های شما در خارج از کشور، فارغ و بی‌خیال هستیم؛ نه واقعاً چنین نیست. ما پیوسته فکر می‌کنیم که آن همه فشارها و سرگشتگی و دربه‌دری‌ها، چندین برابر مسائلی است که در داخله تحمل می‌گردد.

با « ولی یک تفاوت آشکار و مستحسن میان ما و شما وجود دارد، و آن اینکه در داخله افرادی وجود دارند که مثلاً برخی وجوه اجتماع و جنبش سبز موافق و همراه نیستند ولی با دیدن این همبستگی و ایثار و همت والای جوانان و زنان و مردان حق‌طلب کشور، سکوت کرده و مخالفتی نه با جمع و نه با گروه خاص، لاقلاً به‌ظاهر، نداشته و ندارند. ولی برخی از شما، از حمله و ایراد به داخل و به دیگر فعالان سیاسی وطن‌دوست و آزادی‌طلب و دمکراسی‌خواه در خارج، در بیانیه‌ها و مصاحبه‌ها و مکتوبات خود، کوتاهی نداشته و ندارند، و بر طبل افتراق می‌کوبند، و این بیت را به یاد می‌آورند که ز نیکی ندانم چه بد دیده‌اند / بدی را به نیکی پسندیده‌اند و توجه ندارند که این امر موجب خوشحالی عده‌ای و ناراحتی عده زیاد دیگری می‌گردد.

امید است که این امور ناصواب قطع گردد؛ و منافع جمع و ایران، جای مصالح و مقاصد فردی و گروهی را گیرد. البته انتقاد پذیرفتنی است.

والسلام علیکم

احمد صدر حاج‌سیدجوادی